

Η αμαρτία ζημιώνει εμάς, όχι το Θεό (αρχιμ. Θεοδόσιος Μαρτζούχος, Εφημέριος Ι.Ν. Αγ. Ιωάννου Χρυσοστόμου Πρεβέζης)

/ [Πεμπτούσία](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://bitly.com/23PjyoQ>]

Πάρα πολλές φορές εμείς μέσα στο μυαλό μας πιστεύουμε ότι η θρησκευτική ζωή αφορά τον Θεό και η αμαρτία πάλι αφορά τον Θεό. Είναι λάθος αυτό. Η Εκκλησία είναι θεραπευτήριο και η αρρώστια είναι δική μας και μπήκαμε εκεί για να θεραπευτούμε. Ο Γιατρός είναι υγιής, δεν του κάναμε χάρη που μπήκαμε στο νοσοκομείο. Οι εντολές Του είναι τα φάρμακά μας. Ούτε όταν πάρουμε τα φάρμακά μας το κάνουμε για κείνον για να είναι ικανοποιημένος. Ο Χριστός ερχόμενος στον κόσμο φανέρωσε το μυστήριο της Εκκλησίας για να θεραπευτούμε εμείς. Εμείς πολλές φορές φανταζόμαστε ότι κάνουμε είτε την νηστεία μας, είτε τον κόπο μας, είτε την προσευχή μας ή ο,τιδήποτε άλλο για Κείνον. Και μερικές φορές ότι μας γυρεύει Εκείνος για δικό Του λογαριασμό και απαίτηση πράγματα. Ενώ δεν είναι έτσι. Αυτό είναι θεμελιακό λάθος. Δεν γυρεύει ο Γιατρός από μένα, από σας, από οποιονδήποτε άρρωστο να τηρήσει ένα τρόπο αγωγής θεραπευτικής εξαιτίας δικής του ιδιοτροπίας, αλλά για να θεραπευτεί ο άρρωστος.

Με τον ίδιο τρόπο και μες στην Εκκλησία. Άμα αυτά δεν ταξινομηθούν σωστά όπως είπα πιο πριν δεν θα περάσουμε ποτέ από την ενοχή στην μετάνοια και από την μετάνοια στο να επιστρέψουμε στο σπίτι του πατέρα μας. Να καταλάβουμε ότι αυτός ο τρόπος ζωής, η αμαρτία, μας αποκόπτει από τον Ζωή. Η θρησκευτική ζωή δεν είναι σκέψεις. Άλλοτε καλές, άλλοτε λιγότερο καλές, άλλοτε ενοχικές, άλλοτε μετανοιώματα, ή είναι συναισθήματα! Πάω σε μία Προηγιασμένη που είναι μισοσκότεινα, είναι πολύ όμορφα, ξεκουράζεται κανείς. Πάω σε ένα εσπερινό είναι ήσυχα και κατανυκτικά, γαληνεύω. Με αυτά θα μπορούμε σε μία λογική ανακουφιστική, αν τα δεχτούμε, που μπορεί να είναι χρήσιμη μερικές φορές, αλλά δεν είναι απολύτως υγιής.

Πολλές φορές οι άνθρωποι πηγαίνουν να εξομολογηθούν υπό το βάρος των ενοχών τους κι όταν πούνε αυτό που έχουν λένε αχ! Ανακουφίστηκα. Ή προτρέποντας κάποιον να πάει να εξομολογηθεί του λένε: Πήγαινε να εξομολογηθείς, μετά θα αισθανθείς να πετάς. Θα αισθάνεσαι πάρα πολύ άνετα. Μπορεί κι αυτά να συμβαίνουν πολλές φορές, αλλά ξέρετε και σε ψυχολόγο να πηγαίνατε πάλι θα «πετάγατε» και πάλι θα αισθανόσασταν ανακούφιση. Το θέμα όμως της μετανόιας της εκκλησιαστικής, δεν είναι ένας ψυχολογισμός το πως αισθάνθηκα. Γιατί η θρησκευτική ζωή δεν είναι συναισθήματα. Είναι ρεαλιστική ζωή. Είναι καθημερινότητα. Είναι τρόπος ζωής. Άμα αυτό δεν το συνειδητοποιήσουμε δεν θα μπορέσουμε να την αγαπήσουμε σωστά. Μετά θα ψάχνουμε πως θα ανακουφιστούμε, αλλά η ανακούφιση δεν σημαίνει οπωσδήποτε αλλαγή. Μετάνοια σημαίνει άλλαξα την ζυγαριά που ζυγιάζω τα πράγματα. Αυτό που θεωρούσα κέρδος, κατάλαβα ότι ήταν ζημιά και το πετάω.

Μπορεί κανείς καμμιά φορά αδελφοί μου να εξομολογηθεί ακόμη από εγωισμό, για να τακτοποιήσει τις σχέσεις του με τον Θεό, όχι για να αλλάξει. Πάρα πολλές φορές οι παπάδες ακούν την προτροπή: διάβασέ μου παπούλη μια ευχή. Να την κάνεις τι; Τι θα πει διάβασέ μου μια ευχή; Υπέρ τίνος; Έχουμε ακριβώς μια μπερδεμένη σχέση και μια ευχή θα την τακτοποιήση και θα κοιμόμαστε πιο ήσυχα; Δεν είναι αυτό μετάνοια. Δεν είναι ο λόγος να γίνει κάποιος χριστιανός, η να μπει στην Εκκλησία, το να αισθανθεί καλύτερα. Είναι να συνειδητοποιήση τι είναι ζωή και τι είναι θάνατος και να μάθει σιγά σιγά να προτιμάει την ζωή.

[Συνεχίζεται]

Πηγή: www.enoriako.info